

число 4 (012)
січень, 2002 року

Видання Студентської колегії - органу
самоврядування НаУКМА

ВІСНИК СК

*Канікули, новорічні вечірки, різдвяні свята... Все позаду.
Проте, повернувшись до Могилянки, все ще відчуваєш той
присмак дива, на яке чекаєш у різдвяну ніч... Та зрештою,
спогади про зимові свята поступово тануть у щоденній
метушні занять, залишаючи примарне відчуття
дитинства... Викладачі, співчутливо дивлячись на
заспаних студентів, вмовляють послухати «ще трошки,
ну хоч останнє речення»... А незабаром - День Святого
Валентина, а отже, свято триває...*

А Студентська колегія, повернувшись з канікул, символічно розпочала новий рік з нових перетворень. По-перше, найуважніші, напевне, одразу ж помітили, що у складі Студентської колегії відбулись певні зміни. Це пов'язано з тим, що Борис Даневич, який обіймав посаду відповідального за зв'язки зі студентськими організаціями та старостами, наприкінці минулого року був обраний головою Студентського наукового товариства, з чим ми його щиро вітаємо. Але згідно з Положенням про Студентську колегію, член Студентської колегії не може обіймати керівні посади в інших студентських організаціях, тому Борису, як законотворчому студенту, а тим більше правнику, нічого не залишалось, як поміняти місце свого постійного перебування в НаУКМА з кімнати 106 на кімнату 105 четвертого корпусу Могилянки. Але ж Студентська колегія, залишившись без такого надзвичайно цінного та розумного хлопця, запропонувала посісти відповідну посаду не менш (а може, й більш) цінній та розумній (у чому всі ми, тобто колеґанти, мали змогу переконатися вже під час першого засідання СК в новому році) дівчині - Світлані Ярмоленко, студентці 4 року навчання Факультету соціологічних наук та технологій. Світланка, маючи багатий досвід у царині, як тепер модно кажуть,

project management та просто надзвичайні організаційні здібності, одразу ж вишикувала всю Колегію командою «Струнко!» і оприлюднила план перетворення Колегії на центр спудейського життя Могилянки. А інша нова особа, ім'я якій Гудима Василь, з'явилася в Колегії з двох причин. По-перше, через те, що попередній член СК Присяжнюк Богдан склав повноваження за власним бажанням. А по-друге, що, не маючи де жити (а відповідна посада саме потребувала особливо близьких стосунків з житловим відділом НаУКМА), він обб'їгав всі можливі інстанції, щоб все-таки отримати свій дах над головою та відчути тепло домашнього вогнища. І треба сказати, досяг свого. В процесі пошуку, будучи звичайним студентом, він детально ознайомився з усіма тонкощами отримання місця в гуртожитку, а тому перейнявся бажанням полегшити життя таким само бідолахам, як і він сам. А всі ми, традиційні члени СК, отримавши вливання нових ідей та ініціатив, працюватимемо надалі.

Звичайно, такі зміни не могли не справити впливу на роботу СК. А що саме вже встигла зробити Колегія протягом місяця січня 2002 року, читайте на наступній сторінці.

Щотижневі засідання СК по понеділках о 16:30.

...Якщо Ви вже тримаєте в руках ці два аркуші паперу, а тим більше читаете, їх, то напевне у вас виникають певні враження та думки з цього приводу. Буду дуже вдячна за будь-яку критику, пропозиції та побажання. Вислухаю усе, що Ви скажете, у вівторок з 13:00 до 15:00, а також просто у будь-який час, коли перебуватиму в к.4-106. Просто зайдіть і запитайте Царенку Ганну.

Щиро Ваша, редактор Вісника СК Царенко Ганна.

У номері читайте:
Колегія у січні 2002
Чому не відбулась вечірка
Ющенко в Могилянці
Брюх - Юний Орел
Студентська творчість

Склад Студентської колегії VIII скликання:

Дружинін Євген – голова Студентської колегії, ФПвН – 3;
Побережний Сергій – відповідальний за проїзні квитки, скарбник, ФЕН – 2;
Хуткий Дмитро – заступник голови, ФСНТ – 3;
Царенко Ганна – офіс-менеджер, редактор “Вісника СК”, ФЕН – 3;
Черніга Богдан – організація культурно-розважальних та спортивних заходів, ФГСН – 2,

Асоційовані члени СК:

Гудима Василь – відповідальний за гуртожитки, ФСНТ – 2.
Ярмоленко Світлана – робота зі студентськими організаціями та старостами, ФСНТ – 4;

Графік чергувань в Студентській колегії (4-106)

Понеділок 13:00 – 16:00 Ярмоленко Світлана
Вівторок 12:00 – 15:00 Черніга Богдан, Царенко Ганна
Середа 13:00 – 16:00 Гудима Василь
Четвер 12:00 – 15:00 Дружинін Євген
П'ятниця 13:00 – 15:00 Хуткий Дмитро

І не забувайте, що... протягом офісних годин кожного з членів СК в к.4-106 Ви можете зробити купу корисних для себе речей, як-то:
- зателефонувати (абсолютно безкоштовно)
- роздрукувати на принтері все, що необхідно (20 копійок - наш папір, 15 копійок - ваш)
- переглянути довідкову літературу (Жовті сторінки міста Києва на 2001 рік, Kyiv Business Directory, довідник Києво-Могилянської Академії).

ЩО ЗРОБИЛА КОЛЕГІЯ ПРОТЯГОМ СІЧНЯ 2002 РОКУ

1. По-перше, 9, 15 та 21 січня відбулися засідання СК (протоколи яких Ви можете переглянути в офісі СК).
2. У справах гуртожитку - три дівчини подали заяву до СК із скаргою на їх сусідку, яка «...користується їх косметикою, феном», завдяки якій зникають їх продукти харчування, «...а на всі зауваження вона відповідає брутальною лайкою». На заяві була приписка Житлового відділу, що вже декілька разів переселяли цю дівчину з однієї кімнати в іншу, і більше такої можливості немає. СК провела розмови і з позивачами, і з винуватцем, але через надходження протирічної інформації вирішила провести очну ставку між ними.
3. Звернувшись до Житлового відділу з проханням надати списки тих, хто проживає у гуртожитках, ми отримали відповідь: «Ще не вистачало, щоб студенти нас контролювали». 30 січня 2002 року Василь Гудима мав розмову з пані Дяченко, віце-президентом з економіки та фінансів, і вона пообіцяла підтримку та співпрацю з СК і те, що прохання СК до Житлового відділу буде задоволено.
4. В області зовнішніх зв'язків - вже досягнуто попередньої домовленості між СК НаУКМА та Всеукраїнською Студентською Радою при Президентові України про участь СК у круглому столі, який проводитиме Рада у лютому 2002 року.
5. Проведені переговори з Атлантичною Радою щодо участі СК у її заходах.
6. Щодо проїзних - тривають переговори щодо підписання офіційного договору між СК НаУКМА та СПА (див. статтю нижче).
7. Було роздано цільові проїзні (слава Богу, вчасно і всім вистачило).
8. СК розробляє свій логотип, який би став своєрідною візитівкою для органу студентського самоврядування НаУКМА.
9. Нарешті, було видано черговий номер Вісника СК.

Проїзні: чому СПА відмовляється від офіційного оформлення стосунків

Напевне, не нам Вам розказувати, які іноді прикриті трапляються з проїзними квитками. Вам набридло лягти СК, а СК набридло виправдовуватись. Та й НаУКМА не єдиний ВНЗ, який потерпає від свавілля СПА. Справа у тому, що до цього часу стосунки з СПА не було офіційно оформлені, все відбувалось «за усною домовленістю», а тому коли в кінці місяця кількість виданих проїзних на відповідальності, ніяких наслідків для порушника (тобто СПА) це не мало. Тому напочатку цього року, під тиском обурених, СПА розробила варіант договору зі своїми замовниками. Але варіант дуже пікавий: в ньому зазначені зобов'язання замовника (в даному випадку Колегії НаУКМА), як-от: «...В розглянутому пільгових проїзних серед студентів ВНЗ чітко дотримуватись встановленої квоти», для НаУКМА квота становить 1850 квитків (що ледь покриває попит). Далі: «...СК оплачує рахунок-фактуру ... не пізніше 15 числа кожного календарного місяця». Але пункту про те, що СПА зобов'язується видавати проїзні із дотриманням замовленої кількості (тобто видавати повну кількість замовлених квитків), немає. Який тоді сенс у цьому договорі? СК розробила свій варіант договору, в який включила пункти про зобов'язання СПА. Але СПА підписувати цей варіант відмовляється, залишаючи за собою право самостійно вирішувати, чи давати всю кількість чи ні. Тому переговори тривають.

Чи знаєте Ви, що...

Із першого порядку з дипломом державного звання, який отримують всі студенти та студентки після закінчення Національного університету «Києво-Могилянська Академія», Ви також отримуватимете Диплом власне «Києво-Могилянської Академії», але це, як ознака престижу, слугуватиме визнанням того, що Ви дійсно гідні носити почесне ім'я могилянського студента. Це означає певний навчальний рейтинг (середній бал не нижче за 76), належна поведінка (відсутність тяжких провин). Такий захід присвячений десятиліттю відродження Києво-Могилянської Академії, і стане традиційним і надалі.

Зауваження до статті «Ху із ху...», яку «опублікувала» в електронному вигляді «Колеса» (автор - В. Бабошин): Те, що нового Положення про Студентську колегію немає навіть в самій Колегії, неправда. Воно там є. А щодо посиленої законспірованості і зачиненості дверей - напевне, й сам автор останнім часом не може на це покаржитись, оскільки майже кожного вечора в кімнаті СК відбуваються неофіційні дискусії з приводу концепції і значення Колегії в НаУКМА.

А коли буде вечірка?...

Риторичне запитання, яке, напевне, найчастіше чує і колежант, і СМІТівець протягом перших двох тижнів від студентського народу. І, чесно обіцяючи її влаштувати, називав дату 25-26 січня, тобто у ніч з 25 на 26, з п'ятниці на суботу. Чутки про це швидко облетіли Академію, і всі вже налаштувалися відірватися на всю ніч. Проте, оголошень про вечірку так і не з'явилося, а вищезгадана ніч пройшла надзвичайно тихо. Чому так сталося? Трохи історії: 15 січня 2002 року зібрались СМІТ, СК, СНТ, П'яст, ССХ, п.Шумкова та п.Третякова - словом, звичайні збори студентських організацій та адміністрації (до речі, вони є відкритими, так що слідкуйте за оголошеннями і приходьте, аби на власні очі побачити і почути, що там відбувається), і СМІТ оприлюднив свою пропозицію провести вечірку до зимових свят на зразок тої минулорічної, що тривала всю ніч та на яку зібрались близько 700 чоловік. Пропозицію було підтримано, питання полягало у даті проведення. Оскільки до цієї п'ятниці (тобто до 18 січня) часу підготуватися вже не було, то вирішили провести цей масштабний захід наступного тижня, з 25 на 26 січня. Обговорили питання програми свята, охорони, фуршету під час вечірки, а потім п.Шумкова раптом спитала: «А з пані Замостян вже узгодили?» І виявилось, що ніхто її про це не спитався. А наснаряді, ще за два тижні до пропозиції СМІТ вже була запланована прем'єра вистави «Комета» і пані Замостян не могла її відмінити. А проводити два заходи в один вечір вважається неефективним, аби не відвертати увагу одного іншим. Отже, ще раз (вкотре) постас питання про завчасне планування заходів та подання студентськими організаціями планів своєї діяльності на наступний місяць. І ще одне зауваження до ситуації: реакція студентів на те, що вечірки не було, варіювала в діапазоні від байдужого розчарування до бурхливого обурення. Проте, деякі репліки просто вражали: власне мені сказали, що: «... вас всіх треба на хресті і поставити вздовж дороги». На моє зауваження, що на цей вечір була запланована прем'єра вистави «Комета» і п.Замостян не може її відмінити, мені сказали: «І її також». Ось так. Звичайно, проблема попереднього узгодження заходів різних організацій та інтересів одних та інших стоїть зараз дуже гостро, проте ступінь гуманності студентів, саме те, що є своєрідною візитівкою НаУКМА, іноді просто вражає. А вечірка, панове, буде, 15 лютого, присвячена Дню Святого Валентина.

Царенко Ганна, ФЕН-3

Непридумані репліки наших викладачів

Ви зараз знов будете сміятись, бо я буду писати на дошці.

Студенти Києво-Могилянської Академії для мене - це дуже інтересно. Це - явище. (викладач Київського національного університету ім. Т. Шевченка).

Відкриття векселю пов'язане з відкриттям людством вогню, колеса, парової машини... (з лекції з курсу «Фінанси»)

Як можна говорити про задоволення потреб викладача, якщо на дошці писати не можна? Якщо її намочити, вона не пише. Де той попит і пропозиція?

Цією сторінкою ми розпочинаємо творчу рубрику «Вісника СК». Не маючи на меті конкурувати з іншими поетично-прозаїчними виданнями Академії, лише прагнемо долучитися до справи всебічного висвітлення могилянських талантів. Для початку - поема про актуальну нині тему медогляду та враження від поїздки до Карпат з спецгрупою фізкультури.

Поема про медогляд

Коли я згадую про цю подію,
То я, звичайно ж, зовсім не радію,
Тремчу від жаху я, скажу відверто,
То був вівторок, грудня день четвертий.
Було все добре, але враз мій погляд
Упав на оголошення: "Медогляд".
До лікарів жажливу відразу
Я змалку відчуваю, тож одразу
Лайливе слово вжилося мимовільно
І настрій мій погіршивсь дуже сильно...
Та що ж поробиш? — Виходу немає.
Зібрались. Ідемо. Що бідних нас чекає?
Приїхали. Знайшли. І досі сниться
Мені будівля сіра, як в'язниця...
Ми почувались в'язнями БАМЛАГу,
Коли дивилися на ту тюрягу.
А як зайшли до того ми будинку,
То навіть зупинились на хвилинку.
Бо опинились ми в похмурім холі,
Спудей там було уже доволі.
Усі разом, мов череда худоби,
Ми кинули куртки до гардеробу.
А потім всі ми "стройними рядами"
Пішли до медсестри за медкартками.
Медкартку хто не взяв якнайскоріше,
То в черзі стиснуть так, що ледве дише.
Так довго ми стояли під дверима,
Та медсестра з недобрими очима,
На нас, бідненьких, глянувши суворо,
Впустила врешті-решт до коридору.
Праворуч хлопцям каже повертати,
А в інші двері потяглись дівчата.
Там — згодні всі — поводитись похмуро...
— *Щовіробив — писати засы!*
Цензура.

А потім повсідались бідні діти
Перед дверима з надписом "входите".
Запала тут у коридорі тиша,
Бо всі входили, та ніхто не вийшов.
Та ось моя вже черга гостем стати
Тієї таємничої кімнати.
Заходжу. Озираюся довкола.
О щастя! Це є тільки офтальмолог!
Дізнавшись про якість свого зору,
Виходжу я, та не до коридору.
Ці кабінети лабіринт, і складно
Тут шлях знайти без нитки Аріадни...
До отоларинголога спудей
Зайшли тоді. Та що ми є для неї?!
Коли нам лор у горло заглядала,
То їй часу було, напевно, мало,
Бо там ще подружка її сиділа,
Розмови в лора відбирали сили.
Про лак для нігтів ведучи розмови,
Усім писала лікарка: "Здоровий".
Наступні двоє лікарів своєю
Всіх здивували чемністю спудей.
Одна з них оглядала наші зуби,
Була вона поведженням не груба.
Допомагала медсестра дантисту —
До спілкування пані не без хисту.
І ще була там тітонька чудова,
Що тиск наш міряла. Ласкаве слово
Якесь та пані кожному казала.
Шкода, що лікарів подібних мало!
Та розпрощавшись тут, спудейське стадо
Все потяглося до іншої кімнати.
Там пані молода, але нервова
Нам роздягнутися сказала знову.

На собі залишити анітрохи
Одежі не дозволила, бо блохи
Ввижались їй та інші комахи —
То вже, напевно, глючило бідаху...
По одному заходячи до неї,
Тулилися ми всі до батареї,
Тремтіли ми від холоду-морозу,
Коли вивчали наші сколіози.
Втекли на щастя від тієї кралі,
Штанці нап'яли, потягнулись далі.
Там терапевти слухали серця нам,
А потім в інші двері могилянам
Йти довелось. А там було все просто:
Дізналися ми міру свого зросту,
Ще зважили усіх нас принагідно
І взагалі поводитись привітно.
Хоч зір поганий мій, та погляд гострий —
Табличку "Окончание медосмотра"
На дверях бачу. Може, просто жарти?
Та ні: забрали вже мою медкарту...
Виходжу в коридор. Невже це значить,
Що я вже можу йти?.. Од щастя плачу,
Від радості хитаюсь... Йду до холу.
Брати-спудей вже стоять довкола —
Усі живі, радіють всі, мов діти.
А як, скажіть, тут можна не радіти?!
Щоб цю збагнути радість, подивіться,
Як випускають в'язнів із в'язниці.
Отак і ми, спудей із Могили,
Тоді, що волю здобули, раділи.
І по домах пішли спудей радо,
Відчувши, що найгірше вже позаду.

5-7 грудня 2001

Оля Дубінська, ФПВН-1

Сонячно-

смереково-смарагдова

січнева симфонія

*Сміється, сяє і виблискує!.. Малена свіжість вином вдаряє у голову. Непокірний велич височини перехоплює дух.
Завиерти... Таряче проміння бавиться з льодяними кристаликами снігу...*

Навколо... Ви чуєте?!

Всі звуки планети злилися в єдиний могутній струм, який, на мить розчиняючись у повітрі, миттєво повертається у свій вихідний стан, у цілковито новій непередбачуваній формі, створюючи неповторну сонячно-смереково-смарагдову снігову симфонію.

Довкола... Ви бачите?

*Ні, очима не можливо ЦЬОГО побачити! Це можна тільки відчути, побачити душою горду гірську красу.
Карпати, кохані мої! Ви вкрали серце моє, ще коли я блукала необережно і довірливо Вашими лісами малою дитиною —
безтямною і надто чутливою. Ви зробили надріз лагідно, як тільки Ви вмієте, і залишили мені замість серця — людського,
матеріалістичного, — шматочок смерекової гілочки, аж ген відірваної від землі. Ви взяли його ніжно й непомітно, та полишили
боліт криваву рану, яка ніколи не дасть мені спокою...*

А я пробачаю Вам, чуєте? Бо Ви — Карпати. Рідні мої, необхідні...

*Ви не знаєте малодушності й дрібязковості, Вам не відомі слабкість, нищість і безчестя; тут немає місця для живих
мерців, які потопануть у забрудненому промисловими відходами й людською підлістю коловороті суети по "цивілізованих"
європейських містах.*

*Я нехай я в далекому Києві, смерекова гілочка — серце моє — неухильно і безжально систематично повертає мене до Вас,
змишлюючи знову і знову слухати і відчувати безсмертну сонячно-смереково-смарагдову снігову симфонію.*

Прислухайтесь... саме цю.

Ви чуєте?...

Оля Бондаренко, ФПВН-1

Візит до Мінотаврів, або Ющенко знову в НаУКМА

Новий рік за українським календарем розпочався в Академії харизматично і законно: до нас завітав у рамках громадської ініціативи В. Ющенко, а шановний Президент попросив аудиторію сприймати цей візит як передвиборчу агітацію тільки з 9 лютого. Але з усього сказаного, обговореного, замовчаного і домисленого, це була найаполітичніша заява. В даній ситуації це було доречно і виправдано. Доречно, бо мова, зрештою, мала йти про презентацію наукового проекту. Виправдано, оскільки НаУКМА все-таки державний ВНЗ із усіма належними наслідками.

Але якщо затриматись з такими висновками і поміркувати над ними певний час, чи з'явиться у нас підстава стверджувати, що таке спілкування не просто пересічний PR-хід. Навіть якщо так, якщо на меті було щось більше, ніж дві-три телекартинки у супроводі коментаря на тему "моральності-етичності" у випуску новин, це "більше" могло з'явитися лише в разі докладених зусиль з нашої сторони. А завдяки змісту питань, поставлених вельмишановному гостю з аудиторії, складалося враження присутності на допиті чи на телешоу: нас цікавила не людина, а ситуація. Різниця полягала в тому, що, стикаючись віч-на-віч з істотою подібною і рівною собі, ми змушені визнавати почуття своїми почуттями, думки – своїми думками, дії – своїми діями (немає ж іншого способу довести

собі й іншим факт своєї присутності). У випадку ситуації ми відмовляємося від відповідальності за те, що було (мотиви і цілі зустрічі) і те, що буде (висновки і враження після) заради насолоди поспостерігати за процесом, мімікою, ходом думок з безпристрасністю і холодністю стороннього. Зіпсувати весь "кайф" може хіба що відмова іншої сторони грати будь-яку роль, хай навіть силоміць нав'язану прізвиськом і попередньою кар'єрою, показувати очікувану маску, натомість пропонуючи сторонньому його власне справжнє обличчя. Але як тоді можна говорити про Академію, щоб не згадати про неефективну систему освіти, як можна вихвалити інтелект, не визнаючи чесно його сервільну, в кращому разі утилітаристичну функцію в даному суспільстві, що таке демократія і мораль, яким вже немає потреби ставити вибір перед індивідом: порушити чи вдосконалити.

Зустріч з Ющенком не дала насправді нічого нового і сенсаційного: прихильники і противники цієї постаті й всього, що з нею пов'язують, лишилися байдужими ("конструктивними" мовою екс-Прем'єра), непохитними у своїх переконаннях – стан речей. Який цілком задовольняє і характеризує десятиліття "розбудови держави". Але, зрештою, саме це дозволяє одним чекати на Месію, іншим – робити гроші, усім разом – називати місце проживання Україною.

Бурковський Петро, ФГСН-4

Брюх - Юний Орел. Інтелект проти шоу-бізнесу.

Світло... Камера... Аплодисменти! Гучніше! Саме так розпочалися зйомки передачі каналу УТ-1 «Моя професія» з Оксаною Марченко. 19 грудня 2001 року, саме у день Святого Миколая, «моєю професією» був ректор. Саме тому на знімальному майданчику зібралось чимало ректорів державних та приватних ВНЗ м.Києва - Національного аграрного університету, Національного університету «Київський політехнічний інститут», Міжнародної академії управління персоналом, і, звичайно, ректор та президент двох храмів освіти, які за своїм спрямуванням, концепцією та загальним іміджем посідають полярні позиції в полі української освіти - пан Брюховецький та пан Поплавський.

Ми всі сподівались на гостру дискусію двох титанів, змагання інтелекту та показовості (коли ми дізнавалися, що відбувається така передача, реакція щодо сил двох сторін була прямо-таки неоднозначною: від «Ой, бідний Брюховецький...» до «Бідний Поплавський...»).

Проте, все відбувалося, як-то кажуть, більш ніж пристойно. Спочатку поставили запитання до аудиторії (яке, до речі, виявилось єдиним і останнім): «Як Ви вважаєте, чого не можна робити ректорові?», на яке аудиторія зреагувала більш ніж стримано (і могилянці також - не виявилось жодного охочого проявити автентичний інтелект), оскільки лише один хлопчик зголосився на нього відповісти. А потім - все за сценарієм. Почергові запитання до всіх присутніх ректорів (крім двох головних героїв), потім Оксана Марченко запросила пана Поплавського до себе на співбесіду, ми всі переглянули ролик про Національний університет культури (а кажете, що культ особистості вже давно минув), розмова з «Юним Орлом»... ролик про Могилянку, розмова з нашим президентом... До того ж, запитання до пана Брюховецького постановити вже не можна було, оскільки бракувало часу і Оксана Марченко просто замерзла. Тому з того ж запланованого сценарію вибрали конкурси студентів (здається, на найкращу формулу успіху, створену студентом та ректором/президентом). На зйомках виступила також команда КВК м.Хмельницького «Три товстяки», яка показала... пародію на п.Поплавського та ще декілька номерів. А тепер про те, що, напевне, залишиться за кадром: та ж команда КВК запропонувала провести конкурс: ректори/президенти університетів мають вгадати, що означає те чи інше слово студентського жаргону. Проте, вже на першому запропонованому слові конкурс провалився: виявилось, по-перше, що ніхто з ректорів/президентів не знав, що таке «гальмувати» (хто теж не знає - «повільно думати»), а по-друге, раптом почав виступати ректор Міжрегіональної академії управління персоналом (це той, що напередодні хвалився, що в нього навіть немає приймальні - всі студенти мають вільний доступ в його кабінет) і сказав, що вони зараз готують до друку щось на зразок Словника ненормативної лексики депутата Верховної Ради, і це буде дуже цікаво, і це було б більш доречно, а вгадувати ректорам жаргон студентів не личить, і загравати ректорам зі студентами ні до чого і не варто. Тому конкурс просто зняли. Після цього залишилось таке відчуття, ніби ми всі, студенти, тут взагалі незнамо чого сидимо і навіщо потрібні. Проте наш Брюх після зйомок в неофіційному порядку привітав всіх нас зі святом Св. Миколая, а дізнавшись про те, що маємо завтра ще й екзамен, докоряв тим, хто зробив такий розклад, що змусив нас вчитися у таке свято і пообіцяв, що екзамен ми всі здамо, і це в житті не головне. А головне те, що ми - студенти.

Царенко Ганна, ФЕН-3

«Вісник СК» - видання Студентської колегії НаУКМА. Головний редактор - Царенко Ганна. Автори - Бондаренко Оля, Бурковський Петро, Дубінська Оля, Зленко Сергій, Царенко Ганна. Думка авторів може не збігатися з думкою редакції.

Адреса редакції: Національний університет «Києво-Могилянська Академія», вул. Волоська, 8/5, корпус 4, к.106. тел. 416-45-49. При передруку посилання на газету обов'язкове. Наклад 100 примірників.